

AYA PLAN 2017-2020

“Toen ik kennismakte met AYA maakte ik kennis met de dans die ik miste. Miste niet uit herinnering, maar uit verlangen. Hier was het dan. Dans als een ontploffing. Dans als adem. Dans als liefhebben.”

Citaat uit 25 jaar Danstheater AYA¹

¹ In 2015 vierde AYA haar 25-jarig bestaan. Ter gelegenheid hiervan zijn er twee publicaties uitgegeven: “25 jaar Danstheater AYA, energiek, brutaal, wild”, een jubileumboek vol foto’s, citaten en statements, en “Danstheater als ritueel voor het mens-zijn, een onderzoek naar de methode Wies Bloemen” door Marieke van Delft. Uit beide boeken wordt in dit plan geciteerd.

TYPERING

AYA maakt danstheatervoorstellingen voor jongeren vanaf 12 jaar over aansprekende, actuele, heftige en schurende thema's die aansluiten bij hun belevingswereld. Het fascineert Wies Bloemen hoe pubers uitgroeien tot volwassenen met een eigen identiteit; een hectische fase van het leven. Jongeren zijn nog niet vooringenomen en staan open voor nieuwe invloeden. Tegelijk vragen ze zich voortdurend af wie ze zijn en waar ze voor staan – een weg met de nodige strubbelingen en groeistuipen. Pubers zijn ware ontdekkingsreizigers. Met onze voorstellingen willen wij jongeren aanmoedigen zich ook op cultureel vlak te ontwikkelen. We sporen ze aan om fysiek leniger te worden, sociaal vaardiger en geestelijk flexibeler.

Dans is bij AYA niet uitsluitend een doel maar ook een middel, een taal die jongeren van vandaag aanspreekt. De wens om met jongeren te communiceren over onderwerpen die hen aangaan staat op de eerste plaats. Culturele identiteit, eerste liefdes, het generatieconflict en de wil om te dansen zijn thema's die de revue passeren. Hedendaagse dans, tekst en persoonlijke verhalen van dansers worden gecombineerd met elementen uit de jongerencultuur. Digitale en sociale media, gebruik van smartphones, de taal van *games* vertaald naar dans, *musical songs* in combinatie met *urban* dansstijlen, modieuze hoofddoeken, filmpjes gemaakt door jongeren zelf; alles wordt ingezet als interactieve en theatrale middelen bij het vertellen van een verhaal. Voorstellingen van AYA zijn krachtig en direct en kenmerken zich door een dynamische mix van dansvormen, speelstijlen en muziek. Ze maken reacties los, ontroeren, confronteren en verkennen grenzen, precies zoals jongeren hun grenzen verkennen. Zo willen wij een jong publiek uitnodigen verder te kijken dan hun horizon reikt.

Voor de komende jaren zet AYA een ontwikkeling in om het danstheater, in de woorden van Wies Bloemen een 'ritueel voor het mens-zijn', te meten met andere inzichten en uitdrukkingsvormen. We gaan ons werk met coproducten intensiveren. De behoefte is groot om de eigen kracht, kwaliteit en vakmanschap te testen. Door op een gelijkwaardig artistiek niveau samen te werken met coproducten gaat Wies Bloemen de gedroomde uitdaging aan om scherper de kaders te verkennen waarbinnen ze haar werk maakt.

Een tweede, niet onbelangrijke reden om met coproducten te werken is het vergroten van de artistieke mogelijkheden. We kunnen dans verrijken met live muziek en innoveren door haar te incorporeren in een toneeltekst, met zijn dialogen en uitgespeelde conflicten. We kunnen oogsten en de jeugddans van dienst zijn door in de middenzaal groot bezette voorstellingen aan te bieden met een hoge kwaliteit.

Ook individuele makers krijgen een permanente plek binnen AYA. Erik Kaiel en Alida Dors zijn makers met wie we doorgaan. Alida Dors was co-choreograaf in de grotezaalproductie *Snow White & de 7 breakers* uit 2014 en maakte in *Jubel* (2015) haar eigen interpretatie van *Bronsttijd* (1996). De Libanees-Amerikaanse Erik Kaiel maakte in 2014 *Onstuitbaar*. Beide makers wonnen prijzen.

AYA wil bijdragen aan talentontwikkeling binnen de dans voor jongeren. In de betreffende paragraaf gaan we daar dieper op in.

ARTISTIEK PLAN/ uitgangspunten

Ontwikkelingen die zich in het hier en nu afspelen, groot en klein, in de samenleving en op persoonlijk vlak, hebben invloed op het werk van Wies Bloemen, oprichtster en artistiek leider van Danstheater AYA. De noodzaak om te maken wordt alleen maar groter. We zijn de gevolgen van de bankencrisis nog niet te boven en we hebben alweer te maken met vluchtelingenstromen als gevolg van geweldhaarden elders in de wereld. Daar moeten we ons toe verhouden. We leven in een samenleving waar een vrijblijvende mening eigenlijk niet meer kan. We moeten stelling nemen en de theaters openbreken, toegankelijk maken en een zo breed mogelijk publiek bereiken.

Het theater is een van de weinige plaatsen waar rituelen plaatsvinden en fascinaties worden opgeroepen, waar mensen elkaar ontmoeten en gezamenlijk een waardevolle beleving aangaan. Het danstheater dat AYA maakt, nodigt het publiek uit naar zichzelf en de wereld te kijken en daarop kritisch te reflecteren. Dat doet Wies Bloemen door voorstellingen te maken die de mens in al zijn kwetsbaarheid laten zien, in zijn puurste essentie, rauw en ongepolijst, voorbij de schoonheid en de ijdelheid.

Bij het tot stand brengen van de voorstellingen gaan we uit van onze unieke kracht om dans te maken met een bevlogen inhoud. Dans als rite om het leven te vieren, om pijn te verwerken of om met humor moeilijke onderwerpen toegankelijk te maken, dat is de dans waar AYA voor staat. We zijn niet op zoek naar de abstractie, naar een stijl of vorm die dans tot in het perfecte verheft, vol harmonie en disharmonie. Dans bij AYA staat garant voor dynamiek, swing in de tent, fysieke *real-time*-interactie tussen het podium en de zaal, ruimte voor autobiografische herinneringen van dansers om de voorstellingen eerlijk en persoonlijk te maken. In de voorstellingen zit voldoende rust en ruimte om emoties toe te laten. Met onze voorstellingen roepen wij actuele vragen op en laten we alle nuances zien. Vragen die ons nu bezighouden zijn: waarom zijn machtsblokken vandaag in een nietsontziende strijd gewikkeld, wat zijn ieders drijfveren, wie zitten daarachter, waarom wordt het kleine ideaal vergeten, waarom dulden we zo moeilijk anderen naast ons? Jongeren van vandaag krijgen nogal wat op hun bord. We verleiden ze om zich te verhouden tot deze vragen.

Meer nog dan het intellect spreekt AYA de gevoelens aan van het publiek. Wies Bloemen laat zich bij het maken van haar voorstellingen vooral leiden door intuïtie. Ze wil gedachten initiëren die vanuit een gevoel en een ingeving worden opgezet en niet vanuit een redentie. Associaties rond het thema van de voorstelling worden in de studio diepgaand onderzocht door het stellen van vragen en door te improviseren. Van de dansers wordt oprechtheid gevraagd. Dat creëert openheid en gelijkwaardigheid. Wies Bloemen zoekt bij haar dansers naar persoonlijke verhalen en emoties die ertoe doen, die de ziel van de danser raken. Ze wil dat de deuren open gaan en het publiek bij een danser naar binnen mag kijken. Daar ligt een grote rijkdom. In de eindfase wordt al het gevonden materiaal gemonteerd tot een voorstelling die ernaar streeft het publiek 'in het moment' te laten zijn. Tijd en plaats krijgen een nieuwe lading. De dansers roepen onverwachte emoties en verrassende inzichten op. De dramaturgische lijn moet voor de jongeren goed te volgen zijn. Oprechtheid en de persoonlijke verhalen van de dansers helpen daarbij. Het begeleidende lesmateriaal bevat handvatten voor docenten om de jongeren te vragen wat hun geraakt heeft in de voorstelling en om het gesprek op gang te brengen over hoe wat ze gezien hebben samenhangt met hun eigen leven.

“Het is bewonderenswaardig hoe Bloemen er na zoveel jaren nog altijd in slaagt om dansvoorstellingen te maken met korte krachtige titels in een rauwe, direct aansprekende theatertaal die aanslaat bij een jong publiek. Met haar choreografieën, vaak ondersteund door tekst, weet zij altijd haar toeschouwers te raken zonder dat dit ook maar een moment geforceerd hip aandoet.” Theaterkrant, februari 2013

ARTISTIEK PLAN/ activiteiten en ambities

Voorstellingen van AYA zijn contrastrijke montages van verschillende dansvormen en muziekstijlen. Het dansmateriaal wordt aan de hand van improvisaties door de dansers zelf aangedragen. Ze krijgen de opdracht de emotie en de inhoud van een scène om te zetten in de juiste dansbeweging en -dynamiek. Uit al die frases choreografeert Wies Bloemen de dansscènes die zich kenmerken door de explosieve krachten van modern *floor work*, harde accenten uit de *poping and locking*, subtiel en teder dansmateriaal uit partnering en liftwerk, *power moves* en *battles* uit de *breakdance*, acrobatische hiphop, lange lijnen uit de moderne dans. De dans van AYA is visueel en verleidelijk en past in de beeldcultuur van vandaag. Maar AYA gaat een flinke stap verder door die populaire middelen te voorzien van meer diepgang. Is de aandacht van het publiek eenmaal gevangen, dan kan de voorstelling zomaar switchen naar kwetsbare scènes met gevoeliger muziek en aangrijpende dans. Energie en rumoer worden altijd afgewisseld met verstillings; humor en entertainment met emotie; concrete, expliciete scènes met poëtischer materiaal. De heftigheid van onze voorstellingen schuilt in deze contrastrijke dynamiek, die ons jonge publiek alert houdt en blijft verrassen.

Deze typische AYA-dansstijl en onze visie op dans voor jongeren vormt voor andere producenten vaak reden om te willen samenwerken. Daarbij is het voor beide partijen interessant elkaars publiekgroepen te bereiken, wat zorgt voor verbreding van ieders afzetmarkt.

Per jaar worden er twee producties gemaakt: een AYA-productie en een coproductie. Een derde productie gaat in reprise en daarnaast is er een speciaal programma voor scholen: solo's in de klas. De AYA-producties zijn danstheatervoorstellingen in de lijn van AYA, bij de coproducties wordt dit uitgebreid met een andere discipline en wordt de visie van AYA naast die van de coproducent gezet.

Seizoen 2016-2017

***Guerrilla* (12+)**

Circuit: midden- en grote zaal; gymzalen. Speelperiode voorjaar 2017; 40 voorstellingen; coproductie met DOX

Première 3 maart 2017, De Krakeling

Een cross-over van dans, toneel en livemuziek, choreografie en regie van Wies Bloemen, Victor Mentink (DOX outreach) als spelregisseur. Op het podium vijf dansers van AYA en vijf spelers van DOX en met medewerking van jongeren die deelnemen aan het DOX outreach-programma.

Guerrilla wordt een voorstelling over de huidige waarde van protest, verzet en opstand. We zien een wereld die zich wentelt in macht en rijkdom. Bankdirecteuren en beleggers buigen voor onnavolgbare speculaties. Hun tomeloze zucht naar winst wordt schaamteloos gevierd. Waarom komt niemand in opstand tegen dit gedachtegoed? Want tegelijkertijd groeit het leger arme sloebers ongekend. Of toch? In de zaal ontstaat rumoer. Jongeren staan op en kapen het toneel. De revolutie breekt los. De voorstelling sluit aan bij de gedachte dat in elke puber een revolutie schuilt: opstand tegen de autoriteiten en ouders, het vinden van een eigen stem. De zaal wordt opgezweept het verzet te steunen. Een revolutie kan immers niet slagen zonder de steun van de massa. Jongeren die meedoen aan het DOX outreach-programma nemen vanuit de zaal, samen met het publiek, de interventie op zich. Gaat het de guerrillastrijders lukken? In een wervelende slotscène beslist het publiek.

Guerrilla is een coproductie met DOX uit Utrecht, een dynamisch gezelschap van zelfstandige en veelzijdige kunstenaars, die hun kennis overdragen aan een nieuwe generatie. Binnen DOX zijn de begrippen talentontwikkeling, productie en *outreach* (educatie) onlosmakelijk met elkaar verbonden. De artistieke uitdaging in deze samenwerking wordt de vraag hoe je onderwerpen als macht en hebzucht in dans kunt vormgeven. Hoe verhouden de onaantastbaarheid van macht en de kwetsbaarheid van dans zich met elkaar? Hoe dans je protest en verzet? De spelers van DOX en de dansers van AYA zijn aan elkaar gewaagd waar het gaat om ruigheid en heftigheid.

Voorafgaand aan de repetitieperiode vindt er een verkennend onderzoek plaats onder jongeren rond de vraag hoe zij denken over protest, verzet en opstand. Op basis van deze interviews wordt het script ontwikkeld en worden improvisaties gedaan. Hieruit ontstaan teksten die door een schrijver uit het makersensemble van DOX tot dialogen en monologen worden uitgeschreven. In beeld is Peter Hendrixx die aan de toneelacademie Maastricht studeerde. Voor Peter is theater een plek om onuitgesproken verlangens, dromen en angsten te onderzoeken. Een plek waar de mens zijn fantasieën vrij kan laten, niet alleen de mooie, verheven dingen, maar ook de donkere, wrange wereld.

Seizoen 2017-2018

***Ikarus* (6+)**

Circuit: kleine en middenzaal; gymzalen. Speelperiode najaar 2017 en voorjaar 2018; 50 voorstellingen

Een AYA-productie, een kindervoorstelling van choreograaf Erik Kaiel, met drie dansers.

Erik Kaiel bewees bij AYA met *Onstuitbaar* een voorstelling voor 12+ te kunnen maken. AYA vindt het interessant hem vervolgens iets voor kinderen te laten maken. Hij heeft een grote feeling voor zesplussers. Met *Ikarus* wil Kaiel een beroep doen op hun verbeeldingskracht met een voorstelling over

het emotionele leven van nieuwkomers, over welke reis ze hebben afgelegd en wat ze komen brengen. Met de voorstelling hoopt hij kinderen en hun ouders compassie mee te geven voor migranten.

Ikarus is opgezet als studie in samenwerking met Dschungel Wien in Oostenrijk, met presentaties in hun theaterhuis voor de jeugd. Bij AYA zal Kaiel de voorstelling verder ontwikkelen tot een actuele hervertelling van de oude mythe over mensen die in wankel evenwicht klem zitten en moeten vluchten om hun geliefden te beschermen. De vlucht van Ikarus naar de zon die leidt tot zijn val is in de voorstelling van Erik Kaiel niet het eind. Als het tot een val komt, moeten we hoop en moed vinden om met nieuwe vleugels opnieuw te leren vliegen.

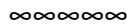
Dadels (12+)

Circuit: middenzaal. Speelperiode najaar 2017; 30 voorstellingen

Een AYA-productie, reprise; choreografie en regie van Wies Bloemen, met vier dansers en een zangeres.

Bij het uitkomen van *Sluier* in 2016 werd AYA geconfronteerd met terughoudende reacties van kvv-docenten en programmeurs. Ze waren bang om dit gevoelige onderwerp op scholen aan te kaarten. Erg jammer, want de voorstelling laat juist de schoonheid zien van twee culturen. Terwijl onze maatschappij steeds verder polariseert, is *Sluier* een pleidooi voor zachtheid. Reden voor AYA om *Sluier* in reprise te nemen. Omdat de titel zo veel weerstand oproept, is gekozen voor de nieuwe titel *Dadels*, die refereert naar een scène in de voorstelling.

In *Dadels* wordt aan de hand van persoonlijke verhalen van de dansers verteld hoe het is om nu met een moslimachtergrond in Nederland te leven, in een spagaat tussen de Nederlandse opvattingen en wat er door de ouders is bijgebracht. De voorstelling belicht de tweespalt tussen familie en het eigen leven en hoe je daarmee omgaat. En wat gebeurt er als je verliefd wordt op een niet-moslim en in een Romeo en Julia-situatie belandt, gegrepen door de onweerstaanbare aantrekkingskracht van de liefde?

I call my brothers (13+)

Circuit: midden- en grote zaal. Speelperiode voorjaar 2018; 30 voorstellingen; coproductie met De Toneelmakerij

Een voorstelling van choreograaf Wies Bloemen en regisseur Liesbeth Coltof (De Toneelmakerij) naar de gelijknamige roman I call my brothers (2012) van de Zweeds-Tunesische schrijver Jonas Hassen Khemiri, geschreven naar aanleiding van de bomaanslag in Stockholm in 2010 en in 2013 bewerkt tot toneelstuk. Met vier acteurs en vijf dansers.

Een bom is geëxplodeerd, de stad verlamd van angst. Amor dwaalt door de straten en doet zijn best niet op te vallen. Vooral geen enkele aandacht trekken. Maar wat is normaal gedrag als iedereen zo wantrouwig naar je kijkt? En heeft hij niet hetzelfde uiterlijk als de vermoedelijke daders? Is hij niet zelf de dader? *I call my brothers* gaat over onze vooroordelen jegens anderen, over discriminatie en stigmatisering.

Voor *I call my brothers* slaat Wies Bloemen voor het eerst de handen ineen met Liesbeth Coltof, een gezamenlijke wens die al langer bestond. Het analytische vermogen van Coltof en de intuïtieve, organische werkwijze van Bloemen zullen optellen naar een coproductie met een theatrale zeggingskracht. De keuze viel op *I call my brothers*, een actueel verhaal waarin de hoofdpersoon visioenen heeft waar de dans het kan overnemen van de tekst. Bloemen en Coltof bewerken samen het script. Voor AYA is het nieuw om op een dergelijke manier met een bestaande tekst te werken; normaliter ontstaan de verhalen in de studio, op de vloer met de dansers.

Seizoen 2018-2019

Black Memories (11+)

Circuit: midden- en grote zaal. Speelperiode najaar 2018; 45 voorstellingen waarvan een serie van 20 in Bellevue i.s.m. het Rijks Museum en vijf in Den Haag met het Haags Historisch Museum; coproductie met Tafel van Vijf (Tv5) en Back Bone

Een voorstelling in choreografie en regie van Wies Bloemen met vijf dansers, een acteur en vier muzikanten/spelers. Alida Dors, artistiek leider van Back Bone, is co-choreograaf. Herman van Baar, artistiek leider van Tv5, schrijft de liedteksten en monologen en speelt mee.

Black Memories is een collagevoorstelling over de doorwerking van slavernij met dans, zang, livemuziek en tekst. De zwartepietendiscussie heeft de littekens die de slavernij heeft achtergelaten in Surinaamse en Antilliaanse Nederlanders naar de oppervlakte gebracht. Ondanks het feit dat de slavernij al 125 jaar is afgeschaft, werkt de herinnering door in de dagelijkse werkelijkheid, waarin blank en zwart elkaar onafgebroken tegenkomen. Waarin de blanken doen alsof het niet over hen gaat, maar waarin mensen met een donkere huidskleur het verleden tot in hun botten voelen.

Wies Bloemen over *Black Memories*: “Het uitgangspunt zijn persoonlijke verhalen van dansers. Ik heb daar al van alles over opgevangen in het maken van de solo’s voor *Ziel*, *Harnas* en *AYA op de huid*. Zwarte danseressen en dansers, hun relatie tot de slavernij en hoe dat in hun leven doorwerkt. Ik kan niet wachten om dat boven tafel te krijgen.”

De uitdaging ligt in het werken met nieuw gecomponeerde muziek uitgevoerd door een liveband en het combineren van het dansmateriaal van Wies Bloemen en Alida Dors, waarbij verschillende handtekeningen tot één voorstelling worden gesmeed. De muziek wordt veelkleurig, met poprock, drum ’n bass, spirituals en een sterk Afrikaans accent. Saxofonist Floris van der Vlugt componeert en is muzikaal leider, terzijde gestaan door de percussionisten Vernon Chatlain en Jasper Goedman.

Tv5 verbindt theater en muziek met geschiedenis en erfgoed. De groep maakt hedendaags muziektheater over actuele thema's gekoppeld aan parallelle verhalen uit onze geschiedenis en museale historische objecten. Ze gebruiken altijd live muziek met gezongen en gesproken teksten die jongeren raken.

Wies Bloemen begint voorjaar 2018 aan het vooronderzoek. Dat wordt afgesloten met een presentatie voor de rest van het team. Daarna volgen het maken, schrijven en componeren.

Uiteindelijk ligt er een berg materiaal van waaruit we een volgorde gaan maken. Wies Bloemen doet de eindregie. Daniel van Klaveren is spelcoach en dramaturg. Herman van Baar begeleidt het compositieproces. Begin oktober 2018 is de première in Theater Bellevue.

Swipe (12+)

Circuit: middenzaal. Speelperiode najaar 2018; 45 voorstellingen

Een AYA-productie in samenwerking met Bekijk 't, choreografeerd door Wies Bloemen en uitgevoerd met vijf dansers.

In *SMART* ontdekten we de mogelijkheden van live participatie via de smartphones van het publiek. Daarmee hadden we een nieuw instrument in handen om de vierde wand te slechten. Dit innovatieve experiment vraagt om een vervolg. Er is veel meer mogelijk. Digitale projecties in combinatie met dans versterken de diepgang en verrijken de voorstelling. Dans kan in een heel andere context geplaatst worden; door de achtergrond te veranderen, verandert de dans ook. Visuele desoriëntatie maakt de dans spannend. In de productie gaan we opnieuw samenwerken met *visual artist* Frouke ten Velde, die voor *SMART* de projecties maakte.

Samen met Bekijk 't ontwikkelen we een groot opgezet participatietraject. Klassen die de voorstelling bezoeken kunnen op school een workshop “filmen met je smartphone” volgen. Wie zijn je vrienden op de sociale media en wie zijn je vrienden in de echte wereld? Met wie wil je dansen en hoe ziet dat eruit? De

jongeren maken filmpjes in samenwerking met elkaar en sturen ze op naar AYA. Met een selectie van het filmmateriaal wordt gerepeteerd en voorstellingscènes gemaakt.

AYA op de huid (12+)

Circuit: klaslokaal en bijzondere locaties. Speelperiode 2017 en 2018 het hele jaar door beschikbaar; 20 voorstellingen per jaar

Een AYA-productie; reprise, in choreografie en regie van Wies Bloemen.

Een solovoorstelling in het klaslokaal die het hele jaar door beschikbaar is. Energieke dans met een persoonlijk verhaal, de wil om het leven te dansen, de intimiteit van een klaslokaal en de kwetsbaarheid van de danser: *AYA op de huid* is een interactieve voorstelling die ontroert, raakt en verleidt. AYA heeft speciaal voor het VO dit nieuwe programma ontwikkeld. Een danssolo in de klas in de tijd van een lesuur. De leerlingen krijgen aansluitend een korte choreografie aangeleerd.

AYA op de huid is uitermate geschikt om scholen te laten kennismaken met AYA. Niet alleen de klas, maar ook andere locaties zijn geschikt voor deze productie. *AYA op de huid* kan spelen in studentenkamers (het speelde op het StuKa festival) en huiskamers. Samen met de educatieafdeling van de Stadsschouwburg Amsterdam maken we een programma dat gebaseerd is op deze solovoorstellingen en de verborgen locaties in de Stadsschouwburg die vol verhalen zitten. Het worden aangepaste solo's waarbij de schouwburgverhalen een rol spelen. Dit programma wordt aangeboden aan vmbo-scholen, praktijkonderwijs en speciaal onderwijs.

In 2019 en 2020 zal AYA hetzelfde aantal producties ontwikkelen: twee per jaar en een reprise. De coproducties zijn tijdens de voorbereidingen van het beleidsplan 2017-2020 in grote lijn in de steigers gezet.

Seizoen 2019-2020

***Winehouse tripping into Bach* (12+)**

Circuit: midden- en grote zaal. Coproductie met Silbersee

Een voorstelling in choreografie en regie van Wies Bloemen onder muzikale leiding van Romain Bischoff (Silbersee). Zang: Sterre Konijn en Marc Pantus. Het stuk wordt gedanst door zeven dansers.

De tijdloze eeuwigheid van Bach, de troost die zijn muziek biedt, de verstillendheid die zijn muziek oproept, de schoonheid van zijn muzikale structuren, de diep verborgen emotionele laag die hij met zijn muziek weet te raken. In deze voorstelling zetten we Bachs troost tegenover het korte en explosieve leven van Amy Winehouse, die op haar 27ste was opgebrand. Een intens leven, vol muzikale akkoorden en een stem met een *groove* die je rillingen geeft, op zoek naar vrijheid, gebruikt als popmachine.

Gitarist en componist Sven Hamerpagt drijft op het podium beide muzikale werelden aan. Hij is nu eens de lava die alles opstuwt, dan weer het berustende choraal dat iedereen tot bedaren brengt. Hij bewerkt de muziek van Bach en Winehouse. Muziek van Bach staat naast dans, als een ritueel dat doorgaat en doorgaat en je naar hogere sferen brengt, met een explosief karakter. Rijke contrasten domineren in deze cross-over van dans, klassieke muziek, zang en pop.

Silbersee is een productiekern voor avontuurlijk muziektheater. Artistiek leider en oprichter Romain Bischoff creëert ontmoetingen tussen uiteenlopende theatermakers, componisten, schrijvers, zangers, dansers, acteurs, choreografen, van het klassieke domein tot de urban culture. Dat leidt tot interdisciplinaire voorstellingen die fysiek, poëtisch en ontwapenend zijn. De muzikale, menselijke stem is een constante factor in onze producties. Silbersee staat voor een intieme, beweeglijke en muzikale kunstvorm, zonder precedent.

Crazy Blood

Circuit: locaties en festivals. Coproductie met ZEP

Een choreografie van Wies Bloemen in dramaturgie van Peter Pluymaekers, waarbij ze samen de regie voor hun rekening nemen. Gebaseerd op het filmscript La Journée de la jupe van de Belgische regisseur Jean-Paul Lilienfeld.

Door de scheiding van haar man verkeert een lerares op de rand van een zenuwinstorting. Zij heeft haar multiculti-klas niet meer onder controle. Als ze ontdekt dat een leerling een pistool bij zich heeft raakt ze buiten zinnen. Ze pakt het pistool af en houdt haar klas in gijzeling. Euforisch door haar plotselinge nieuwe macht dwingt ze het respect af dat ze tijdens haar lessen nooit heeft gehad. In deze extreme situatie komen ook conflicten tussen scholieren naar boven en wordt het steeds moeilijker een schuldige aan te wijzen voor de ontstane situatie. Een situatie die in uitvergroete vorm de problemen in het huidige onderwijs aankaart.

De voorstelling komt tot stand door teksten en scènes uit het toneelstuk te vertalen in dans en beweging. Een collage van alledaagse schoolgeluiden en thuissituaties van leerlingen vormt op de achtergrond een associatief geluidsdecor. Jonge talenten van de bezoekende scholen krijgen voorafgaand een coaching om te kunnen participeren in de productie.

Theatergroep ZEP werd in 1998 opgericht met als doel gedurfd, spraakmakend en kwalitatief hoogwaardig theater te maken voor een jong-van-geest-publiek. Met haar voorstellingen belicht ZEP actuele maatschappelijke thema's. ZEP zoekt regelmatig de confrontatie en interactie met haar publiek en is ervan overtuigd dat theater kan bijdragen aan integratie en onderling begrip tussen verschillende culturen.

ARTISTIEK PLAN/ planning en verkoop

AYA repeteert twee maanden aan een productie. De laatste week van de repetitieperiode vindt plaats in een theater waar de voorstelling wordt afgemonteerd. Hierbij hoort ook een generale die bezocht wordt door een aantal klassen van een omliggende middelbare school. Frontaal Theaterbureau verkoopt AYA's voorstellingen. Dit bureau is gespecialiseerd in jeugddans en vertegenwoordigt elf groepen. Programmeurs waarderen deze vorm van samenwerking in de *backoffice* vanwege de efficiëntie ervan. We zijn blij met Frontaal als partner; mede dankzij dit theaterbureau halen we jaarlijks het aantal beoogde speelbeurten in de verschillende circuits.

Via onze coproducten bereiken wij ook nieuw publiek uit andere disciplines. De Toneelmakerij trekt meer publiek aan dat geïnteresseerd is in toneel en Silbersee trekt bezoekers met liefde voor klassieke muziek en vocale stukken. Deze gezelschappen spelen vaak ook in theaters waar AYA niet speelt. In de verkoop en marketing maken we gebruik van elkaars netwerken en wisselen we contacten uit.

PLAATS IN HET VELD

AYA neemt *urban culture* serieus en meent dat dans zonder deze hedendaagse expressievormen niet kan bestaan. Hiphop en breakdance zijn populair onder jongeren, maar de *urban scene* kan ook gefocust zijn op technische vaardigheden en effectbejag. AYA voegt daar inhoud en engagement aan toe. Kenmerkend voor AYA is de diversiteit. Onze dansers hebben *roots* in de Antillen, Suriname, Marokko, Algerije, Duitsland, Italië, Nederland en Polen. Sommigen komen van de hbo-opleidingen uit Amsterdam, Rotterdam, Arnhem en Tilburg; andere dansers hebben hun *skills* geleerd in zelf georganiseerde cursussen, trainingen en workshops. Wij vinden het belangrijk dat jongeren zich makkelijk kunnen identificeren met dansers van velerlei culturele en sociale achtergronden, omdat we dansen voor de bovenbouw van het basisonderwijs en alle klassen van vmbo, havo, vwo, praktijkonderwijs en speciaal onderwijs.

In de culturele keten neemt AYA de positie in van een gezelschap dat danstheatervoorstellingen maakt voor jonge bezoekers die aan het begin staan van hun culturele "carrière". Door deze positie zitten er veel jongeren in de zaal die voor het eerst een dansvoorstelling zien. AYA heeft expertise opgebouwd om ook

die jongeren te verleiden die het bezoek als een verplicht uitje ervaren. De prikkels in de voorstelling zijn gemaakt voor een breed en divers publiek, van een gemotiveerde dansliefhebber tot de meest opstandige ziel. Het educatieve programma dat wij ontwikkelen is essentieel. Aan de hand van een compleet lespakket kunnen docenten hun leerlingen voorbereiden op het thema van de voorstelling en hun bezoek aan het theater. Met opdrachten en met video-interviews met de choreograaf en de dansers leiden we de jongeren op tot cultuurconsumenten die goed beslagen ten ijs de wereld van de dans en in het bijzonder die van AYA binnenstappen. Met dansworkshops op scholen en in theaters activeren wij ons publiek en zetten ze in beweging. Ze kunnen aan den lijve ervaren hoe leuk dans kan zijn en ze ontdekken hun talenten. Bij veel producties speelt participatie een belangrijke rol. Daarmee versterken we de binding met ons publiek en geven we jongeren de kans te ervaren hoe ze hun talent kunnen ontwikkelen. Auditie doen en trainingsrepetities volgen biedt ze de unieke kans om mee te dansen in een professionele voorstelling.

Binnen de jeugddanssector zit AYA "hoog" in de culturele keten. Dat de jeugddans van AYA nog steeds populair is laten de publiekscijfers zien. Per jaar bereiken we 20.000 tot 30.000 jongeren met 150 tot 170 voorstellingen. Via evaluatieformulieren krijgen we veel enthousiaste reacties terug van leerkrachten en leerlingen. Er wordt in Nederland goed gespreid gespeeld. We spelen in stadsschouwburgen en middenzalen, op festivals en in het klaslokaal. Het jonge publiek weet AYA sinds jaar en dag te vinden en AYA weet haar publiek aan zich te binden, zowel via theaters als via scholen. Internationaal spelen we voorstellingen in Zweden, Finland, Duitsland, Oostenrijk en België en we hebben gecoproduceerd met Dansstationen uit Malmö. We zijn actief binnen de assitej.nl, een internationaal netwerk voor jeugdpodiumkunsten. Met een maker als Erik Kaiel groeien de kansen om onze internationale activiteiten te versterken.

"De voorstelling raakt, ontroert. Niet omdat deze overdreven poëtisch is of moeilijk. Juist omdat ze zo helder en concreet de problematiek laat zien, op klein niveau. Juist omdat het schuurt. Juist omdat het gaat over seks ook. We waren twee weken voor deze voorstelling bij SMART en Turkse kinderen hoorde je in het publiek fluisteren: "haram" toen twee mannen met elkaar aan het dansen waren, of er even een blote buik te zien was. En dan nu in Sluier een moslimmeisje dat verliefd is; helemaal raak." VMBO Pascal Zuid Zaanadam, februari 2016

ONDERNEMERSCHAP/ financiering en bedrijfsvoering

De meerjarenbegroting is gebaseerd op een mix aan inkomsten: publieksinkomsten, educatie-inkomsten, bijdragen van coproductanten, indirecte inkomsten, private middelen en publieke subsidies. De plannen om te coproduceren en nieuwe publieksgroepen te bereiken vertalen zich in het voornemen om meer voorstellingen te spelen. In 2014 begrootten wij 115 voorstellingen, voor de nieuwe periode begroten we 140 voorstellingen per jaar. Ten opzichte van de meerjarige begroting 2014 verhogen we daarom per jaar de publieksinkomsten van 171.550 euro (zie jaarrekening 2014) naar 211.250 euro. De indirecte inkomsten zijn voornamelijk huuropbrengsten van derden en zijn historisch begroot op 6.000 euro. De inkomsten uit educatie zijn begroot op 20.000 euro. Dat zijn de kosten die scholen betalen voor workshops. Daar zit weinig rek in. De maatstaf is om kostendekkend te werken. De inkomsten uit participatie komen vooral uit fondsenwerving. De coproductiebijdragen zijn flink omhoog gegaan ten opzichte van 2014, van 17.000 euro naar 125.000 euro. Over vier jaar werken we samen met zeven coproductanten. Dat zijn DOX, De Toneelmakerij, Tv5, Back Bone, Silbersee, Bekijk 't en ZEP. Zes zijn ervaren organisaties, één is een jong gezelschap. Het coproduceren zal gevolgen hebben voor de bedrijfsvoering. In het verleden heeft AYA aangetoond goed te kunnen samenwerken met verschillende partijen. Ons team is op elkaar ingespeeld en via de coproductanten kunnen we efficiënter werken. We verdelen de taken, niet alleen op het podium, maar ook in de *backoffice*. Door te coproduceren kunnen we voorstellingen maken met meer mensen op het podium, waardoor ze aantrekkelijker worden voor afnemers.

Ons educatie- en participatiebeleid is erop gericht om ons publiek actief te betrekken bij onze voorstellingen, ze goed voor te bereiden en de beleving te intensiveren. Dat zijn doelstellingen die goed

passen bij veel particuliere fondsen. Een nieuwe kans voor fondsenwerving zijn de coproducties. Het vernieuwende karakter van de mix van disciplines en de artistieke investering die daarbij hoort, past goed bij fondsen die het belangrijk vinden dat een jong publiek kennismakt met cross-overs. Toch kunnen we met betrekking tot deze inkomstenpost niet al te optimistisch zijn. De particuliere fondsen hebben de afgelopen jaren flink verloren op hun beleggingen. In de meerjarenbegroting 2014 begrootten we 23.750 euro op private middelen, in de nieuwe periode 50.000 euro. AYA heeft bewezen succesvol fondsen te werven voor participatie en innovatie.

Deze projecten zijn ook kansrijk voor het werven van donateurs en sponsors. In 2015 volgde AYA het programma "Wijzer Werven", een initiatief van het ministerie van OCW om het ondernemerschap bij culturele instellingen te versterken. In de zoektocht naar donateurs zijn we begonnen te kijken in onze eigen familie en vriendenkringen, van bestuur en directie tot medewerkers en dansers. Dat wij geen van allen korte lijnen hebben naar kapitaalkrachtigen is geen belemmering, maar is wel reden om de financiële ambities hierin te temperen. De grootste hindernis is dat wij geen eigen theater hebben om sponsors en donateurs te ontvangen, dat onze doelgroep uit jongeren bestaat en dat we een reizend gezelschap zijn. De investeringen die het werven van sponsors en donateurs vergt, moeten zorgvuldig worden gewogen naast de geschatte inkomsten. Zo hebben we geprobeerd tientjesleden te werven, maar dat bleek te arbeidsintensief om goed van de grond te krijgen. Al bij al is het realistisch om 5.000 euro aan sponsors te begroten en 7.500 euro aan donateurs. Sponsoring kan ook in de vorm van kortingen en bijdragen in natura. Het werven van donateurs is de grootste uitdaging.

De provincie Noord-Holland wijzigt per 1 januari 2017 haar beleid en ondersteunt geen producerende instellingen meer. Dat is een groot verlies voor AYA. Op jaarbasis gaan we er 97.500 euro op achteruit. Voor een gezelschap dat zich richt op jongeren kan dat verlies niet volledig worden opgevangen door de publieksinkomsten te verhogen. Als gevolg van deze bezuiniging richten wij onze groei niet op de provincie, maar op Amsterdam en Nederland. AYA speelt meer voorstellingen (van 25 naar 40) en ontplooit meer educatieve activiteiten in Amsterdam. Talentontwikkeling krijgt een permanente plaats in de organisatie. In de nieuwe periode willen wij drie Amsterdamse talenten de gelegenheid geven uit te groeien tot professionele makers van danstheater voor de jeugd. Onze Amsterdamse ambities motiveren onze aanvraag bij het Amsterdams Fonds voor de Kunst (AFK). AYA vraagt 250.000 euro per jaar aan. Dat is een verhoging van 96.000 euro ten opzichte van het huidige kunstenplan.

Bij het Fonds Podiumkunsten (FPK) vragen we 473.000 euro per jaar aan, nagenoeg hetzelfde bedrag als de periode 2013-2016. Het is gebaseerd op 80 subsidiabele voorstellingen in circuit 1 en 20 in circuit 2. Omdat de producties complex zijn, vragen we in circuit 1 voor de hoogste trede aan. Omdat we voorstellingen gemixt willen spelen in de midden- en grote zalen vragen we in circuit 2 de laagste trede aan. Het spelen in de grote zaal is vooral uit praktische overwegingen gebruikelijker binnen de jeugdpodiumkunsten dan in andere sectoren. Veel theaters vragen huur aan de scholen. De scholen willen vanuit financieel oogpunt daarom veel jongeren in de zaal. Om tegemoet te komen aan deze marktontwikkeling zijn met name de coproducties erop ingericht dat ze zowel in de midden- als in de grote zaal kunnen spelen. Voor de FPK-subsidie staat een eigen-inkomstenquote van 37 procent. Dat is een ambitieus percentage; het betekent ten opzichte van 2014 een verhoging van 6 procent. De bijdragen van coproductanten, de realistische verhoging van publieksinkomsten en de verhoogde inzet op fondsenwerving maken deze verhoging waar.

Binnen de bedrijfsvoering zijn er uiteraard risico's. Uit onderzoek door Federatie Cultuur, Kunsten '92 en FNV Kiem blijkt dat veel gemeentes sterk bezuinigen op kunst en cultuur. Frontaal vangt signalen op van goede programmeurs die opstappen, programmeurs die meerdere theaters bedienen en theaters die bezuinigen op hun programmeringsbudget, wat vaak ten koste gaat van de dansprogrammering. Daarbij is er nog nauwelijks sprake van bemiddeling door educatieve steunpunten. De scholen zijn daardoor moeilijker te bereiken en laten zich in hun keuzes vaker beïnvloeden door de kosten dan door de kwaliteit. Als reactie hierop richt AYA haar marketing en communicatie steeds meer op jongeren, zodat zij zelf meer invloed kunnen uitoefenen op de keuzes. De directie van AYA legt steeds vaker werkbezoeken af aan de directies van theaters. Dat werpt vruchten af, zoals een terugkeer naar theaters waar we lang

niet hebben gestaan. Door samen te werken met coproductanten kunnen we daarnaast de krachten bundelen en elkaars netwerken inzetten.

AYA is een middelgrote organisatie die conform de Governance Code Cultuur een bestuur-directiemodel kent. Het bedrijf is financieel gezond. Het bestuur adviseert, controleert, is eindverantwoordelijk en laat de uitvoerende taken over aan de directie (artistiek en zakelijk). De bestuursleden worden voor vier jaar aangesteld op basis van hun ervaring en kwaliteit binnen gewenste functiegebieden. Ze zijn hernoembaar voor een tweede termijn. De bedrijfsvoering verloopt aan de hand van een beschrijving van de administratieve organisatie, personeelsproces en interne controle. Jaarlijks vinden er functioneringsgesprekken plaats met de directie en evalueert het bestuur zijn eigen functioneren. De directie voert functioneringsgesprekken met het personeel. Het naleven van de Code Culturele Diversiteit is inherent aan het werk van AYA. Onze visie op de samenstelling van het personeelsbestand komt aan bod in meerdere paragrafen. AYA vindt het uitermate belangrijk dat culturele diversiteit goed zichtbaar is op het podium.

ONDERNEMERSCHAP/ publieksbenadering

De afgelopen vier jaar bereikte AYA gemiddeld 23.000 bezoekers per jaar met 150 voorstellingen. Het publiek van AYA bestaat voor 80 procent uit jongeren die in schoolverband naar de voorstellingen komen. 65 procent van onze voorstellingen zijn schoolvoorstellingen in het theater en de gymzalen. Bij de vrije voorstellingen (35 procent) blijkt uit de borderellen van de theaters dat de jongeren ook in de meerderheid zijn (75 tot 80 procent). De samenstelling van ons publiek is zeer divers; van vmbo tot gymnasium en uit alle in Nederland levende culturen. Klassen die voorstellingen bezoeken, zijn ware afspiegelingen van de maatschappij. Wij maken voorstellingen die toegankelijk zijn voor een breed publiek. De scholen bezoeken AYA's voorstellingen graag. Door de inhoud kunnen docenten actuele onderwerpen bespreken, terwijl de populariteit van dans de voorstellingen aantrekkelijk maakt. AYA verstaat het vak om een moeilijk te bereiken doelgroep de theaters in te krijgen of op school te enthousiasmeren voor dans. Onze relatie met het onderwijs is sterk. De doelgroep van 12 tot 18 jaar blijft de komende vier jaar de kern van het publieksbereik.

Om het publiek te monitoren maakt AYA gebruik van verschillende instrumenten. Het doel van monitoring is de binding met het publiek te verstevigen, te peilen hoe de vlag erbij hangt en het beleid waar nodig bij te sturen. Zo weten we uit brancheonderzoek dat scholen behoefte hebben aan actieve deelname van leerlingen naast de receptieve beleving, en dat ze naast theaterbezoek ook aanbod willen dat tijdens een lesuur in het klaslokaal kan worden opgevoerd. We hebben participatieprojecten opgezet rond onze grotezaalproducties. AYA blijft deze interactieve programma's bij haar voorstellingen ook in de periode 2017-2020 maken. In *Guerrilla* komt er een grote rol voor het publiek en bij *Swipe* krijgen jongeren van Bekijk 't een workshop in filmpjes maken met je smartphone, die vervolgens in de voorstelling worden gebruikt. *AYA op de huid* is aanbod dat speciaal gemaakt is voor een lesuur in de klas.

Een ander instrument om de binding met het publiek te versterken zijn de openbare repetities in onze studio. De bezoekende klassen mogen na afloop hun reactie geven. Zijn bepaalde scènes te lang, begrijpen de jongeren alles, heeft het ze geboeid? Om de kennis over en de band met onze doelgroepen verder te vergroten gaan we de publieksmonitor professionaliseren door een groot aantal bezoekers uit te nodigen om online feedback te geven op de voorstellingen en andere activiteiten. Er is volop ruimte voor ideeën en tips en eens per jaar nodigen we een aantal jongeren uit om aan een groepsgesprek mee te doen. Deze professionalisering vindt plaats met hulp van Paul Sikkema, bestuurslid van AYA en expert op het gebied van kinderen en jongeren.

In de kunstenplanperiode 2013-2016 hebben we ons gericht op een verbreding van de doelgroep. Deze stap zetten we mede op advies van Frontaal. Er is namelijk niet zoveel dans voor de doelgroep van 8 tot 12 jaar, terwijl er wel vraag naar is. Met de familievoorstelling *Snow White & de 7 breakers* (8+) bereikten we 12.000 bezoekers. Vanwege het minimale aanbod dans voor de doelgroep van 8 tot 12 jaar zijn we gevraagd optredens te verzorgen tijdens de jaarlijkse Kunstschooldag bij Dansmakers aan het IJ. Gezien de reacties van leerlingen en onderwijskrachten smaakte dat naar meer. Voor de toekomst liggen er kansen voor AYA om haar doelgroep uit breiden met deze leeftijdsgroep. Daar zijn de plannen voor 2017-2020

mede op ingericht. Tv5 is een coproducent die de bovenbouw van het basisonderwijs goed bedient. De productie *Black Memories* wordt zo gemaakt dat ze geschikt is voor kinderen vanaf 11 jaar. Bij de vrije voorstellingen kunnen dan zowel kinderen uit de bovenbouw van het basisonderwijs als jongeren uit de onderbouw van het voortgezet onderwijs de voorstelling bezoeken. Erik Kaiel maakt een productie voor kinderen vanaf 6 jaar. Zowel Tv5 als Kaiel zijn bekend met deze specifieke markt en Frontaal verkoopt hier ook voorstellingen voor.

Een derde doelgroep die we explicieter willen bereiken in de periode 2017-2020 zijn studenten en jongeren in de leeftijd van 18 tot 25 jaar. AYA speelde in 2014 en 2015 voor het Studentenkamerfestival (*AYA op de huid*), Mundial in Tilburg (*Harnas*, 2014) en het Zeeland Nazomerfestival in Middelburg (met zekere regelmaat), waar veel studenten komen. De positieve reacties die we hier kregen van studenten bevestigden ons dat onze voorstellingen ook geschikt zijn voor deze doelgroep. Het spelen op bovengenoemde festivals continueren we. Daarnaast gaan we acquisitie voeren voor festivals die ook theater programmeren, zoals het zomerfestival A day of Wonder van de TU Delft, Lowlands en Zwarte Cross. Binnen onze marketing gaan we proactief theaters in studentensteden benaderen met suggesties en op de doelgroep toegespitst pr-materiaal waarmee studentenverenigingen, universiteiten en hbo-instellingen benaderd kunnen worden. Pr-teksten, vlogs en blogs worden aan de doelgroep aangepast.

SPREIDING

AYA speelt de meerderheid van haar voorstellingen in Nederland verspreid over alle regio's. Gemiddelden van 2013-2015 zijn 22 procent in de regio's Noord en Oost, 14 procent in de regio's Midden en Zuid, 30 procent in regio West, 22 procent in Amsterdam, 7 procent in de rest van de Randstad en 6 procent in het buitenland. Den Haag, Rotterdam en Utrecht zijn de steden waaraan AYA extra aandacht gaat geven. Er is een goede band met Maas Podium, een nieuwkomer in Rotterdam, en met de coproductie met DOX zal er meer in Utrecht gespeeld worden. In Noord-Holland zijn we als vanouds aanwezig in steden als Zaanstad, Haarlem, Alkmaar, Den Helder en in dorpen van Medemblik tot Laren. In regio Noord onderhouden we vaste banden met onder andere Groningen en Drachten, in regio Oost met Hengelo, Enschede en Zwolle, in regio Midden met Almere en Amersfoort en in regio Zuid met Heerlen, Tilburg, Roosendaal en Middelburg. We spelen er series, keren er elk seizoen terug of spelen er twee producties in één seizoen.

Danstheater AYA is gehuisvest en stevig geworteld in Amsterdam. We zijn al te zien in De Krakeling, de Meervaart, Stadsschouwburg Amsterdam, Dansmakers aan het IJ, het Bijlmer Parktheater en Podium Mozaïek. Wat wij als nieuwkomer in het Amsterdamse kunstenplan 2013-2016 hebben bereikt, zien wij als basis voor een verdere groei. We willen meer scholen bereiken dan we nu doen en met De Krakeling hebben we voor 2017-2020 afspraken gemaakt om langere series te spelen en de publieksbinding nog verder te ontwikkelen.

In het buitenland richt AYA zich steeds meer op het Duitstalig gebied en Scandinavië. Dit zijn de landen waar het werk van AYA door publiek, programmeurs en pers wordt gewaardeerd en logistiek gezien liggen ze hemelsbreed niet ver van Amsterdam. Het zoeken naar samenwerkingsverbanden met Europese landen blijft op de agenda staan.

“Streetdance ontmoet moderne dans. De danseressen en dansers vertellen begerig, energiek en bovenal authentiek verhalen over de eerste keer en komen daar bijna zonder woorden uit. De pijn van een teleurstellende liefde wordt lichamelijk zichtbaar. Wies Bloemen en haar danseressen en dansers hebben een meeslepend stuk gemaakt, door dat wat jongeren vaak moeilijk in woorden kunnen vangen in een prachtige lichaamstaal te vertalen.” Uit het juryrapport Marburger Kinder- und Jugendtheaterpreis 2014 die AYA won voor *Eerste Keer*

BIJDRAGE TALENTONTWIKKELING

We vinden het belangrijk nieuwe makers te begeleiden bij het maken van voorstellingen voor een jong publiek. AYA wil haar visie en ervaring overdragen en makers kilometers laten maken. We hebben drie makers in het vizier: Charlie Duran, Mouna Laroussi en Anne Suurendonk. Charlie Duran danst sinds 2015

bij AYA. Hij turnde onder de Nederlandse bondscoach en danste (*popping and locking*) in een urban dance crew. In 2014 studeerde hij af aan de opleiding Urban Contemporary van de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten, waar hij ook als choreograaf werkte voor de vooropleiding 5 o'clock. Duran is enorm gemotiveerd om emotionele dans voor jongeren te maken. AYA ziet in hem een potentiële maker die in staat is hedendaagse dans te combineren met urban stijlen op een voor de doelgroep toegankelijke manier. In januari 2016 vroegen we subsidie voor hem aan in het kader van de regeling Nieuwe Makers van het FPK.

Mouna Laroussi danst sinds 2006 bij AYA. Zij volgde een *intensive* bij Dansmakers Amsterdam (DMA), waar ze door Wies Bloemen werd gecoacht. Ze was er medemaker bij twee dansproducties voor kinderen en haar choreografie *Haschoema* toert momenteel onder de paraplu van Moving Futures. Bij *Sluier* is zij co-choreograaf. Haar Marokkaanse achtergrond is altijd een inspiratiebron voor haar werk. In ons publiek zien wij veel jongeren met een Arabische achtergrond. Laroussi heeft tijdens haar optredens bij AYA altijd betrokkenheid getoond met hun problematiek. Wij willen haar de gelegenheid geven haar bronnen uit te werken tot aansprekende dans voor jongeren.

Anne Suurendonk studeerde in 2010 af als danseres aan de AHK en volgt nu een traject bij DMA. Bij AYA danste ze in meerdere producties en was ze naast Wies Bloemen medemaker van de voorstelling *Hart* (2011). In 2015 maakte ze bij AYA *Bruid van de aarde*. Wies Bloemen is ervan overtuigd dat Suurendonks werk aanslaat bij jongeren. Gevoelens zijn in haar werk belangrijker dan de ratio. Zij schuwt de lelijke en kwetsbare kanten van het lichaam niet en laat zich inspireren door muziek waar jongeren naar luisteren.

AYA werkt op het gebied van talentontwikkeling al jaren samen met DMA. Wies Bloemen zit in een jury die nieuwe makers selecteert voor de jeugddans en coachte er meerdere dansers. De capaciteit voor jeugddans is bij DMA echter zeer beperkt. Daarnaast geeft Wies Bloemen les op de AHK/Urban Contemporary. Zij heeft goede mogelijkheden en een neus om talenten te scouten op het gebied van dans en maken. Om talentvolle makers niet verloren te laten gaan, neemt AYA het initiatief om voor jonge makers een jaarprogramma op te stellen met als eindresultaat een voorstelling die speelt in het AYA-circuit. Per jaar werken we met één maker.

Het eerste onderdeel van dit jaarprogramma is een onderzoek van een maand waarin de maker met drie dansers een studie kan doen om te ervaren wat er nodig is om voor pubers een danstheatervoorstelling te maken. Dit onderzoek leidt tot een werkpresentatie die in de studio van AYA wordt gedanst voor klassen en in Dansmakers aan het IJ voor belangstellend danspubliek. Er zijn drie coaches die AYA aandraagt in dit traject: Erik Kaiel (voor makers die voor een jongere leeftijd willen maken of op locatie), Jaakko Toivonen (voor makers die showelementen willen integreren en voor partnerwerk) en Alida Dors (voor urban stijlen). Alle drie zijn verbonden met AYA. De makers kunnen zelf ook een coach aandragen. Algehele coaching geschiedt door Wies Bloemen zelf.

In het tweede onderdeel repeteert de maker twee maanden aan een productie met twee of drie dansers. Eddy de Bie, die twaalf jaar studieleider was aan de AHK-opleiding jazz- en musicaldans, treedt op als coach om de danskwaliteit te bewaken. Monique Masselink, vaste dramaturg bij AYA, coacht de maker op het gebied van dansdramaturgie. Toneelschrijfster Anouk Saleming, die onder andere de tekst schreef voor AYA's *Eerste Keer*, wordt ingeschakeld als een maker met tekst wil werken. Ook hier is de algehele coaching in handen van Wies Bloemen. Vaste ontwerpers van AYA zijn beschikbaar, maar de maker kan zelf ook ontwerpers aandragen. De maker heeft de beschikking over het productieapparaat van AYA. De voorstelling wordt afgemonteerd in een theater en gaat na de première kleinschalig op tournee via het netwerk van AYA en Frontaal, met tien tot vijftien voorstellingen in kleine zalen en middenzalen. De eerste première staat gepland in het voorjaar van 2018, de voorbereidingen vinden in 2017 plaats. Bij succes kan een voorstelling in reprise gaan.

Om in continuïteit te kunnen scouten organiseert AYA in samenwerking met DMA eens per jaar een *intensive* van acht dagen rond het maken van voorstellingen voor kinderen en jongeren. Deze wordt gegeven door Wies Bloemen en Suzy Blok van DMA.

Niet onbelangrijk bij ons talentontwikkelingstraject is het vraagstuk van opvolging. AYA wil 25 jaar knowhow, vakmanschap en passie voor dans voor een jong publiek behouden voor volgende generaties. Dat doen we door in de periode 2017-2020 niet alleen ervaren makers en producenten uit te dagen

danstheater te maken voor ons puberpubliek (een vak apart), maar ook nieuwe makers. Dat is belangrijk voor de dans, want het overdragen van de opgebouwde kwaliteit, vakmanschap en passie van artistiek leider Wies Bloemen zorgt ervoor dat AYA het danspubliek van de toekomst kan blijven (op)voeden. De komende vier jaar verkennen we nieuwe makers en hun mogelijkheden, wat ertoe moet leiden dat over acht jaar een overdracht kan plaatsvinden.

De financiële jaarbegroting voor talentontwikkeling is als volgt opgebouwd. De maker ontvangt 4.000 euro voor het onderzoek en 8.000 euro voor de choreografie. Drie dansers zijn begroot op vier maanden voor 80 procent, waarmee 35.000 euro gemoeid is. Twee coaches zijn begroot op drie sessies in het vooronderzoek en drie in het repetitieproces, voor in totaal 5.000 euro. Voor ontwerpers (decor, licht, muziek, kostuums) is 15.000 euro begroot, voor de productionele begeleiding 8.000 euro, voor materiële kosten 10.000 euro en voor de *intensive* 4.000 euro. De voorstellingen worden aangeboden voor een uitkoopsom van 1.000 euro.

“Maken vanuit improvisatie, dansen vanuit mijn ziel en die blootgeven, dat gebruikte ik later als danser en nu als maker.”

“Daar sta je dan voor haar neus, nog wat schillen van bescherming om je heen, maar die pelt ze zo van je af. En ineens sta je daar naakt en klaar om te geven wat Wies wil zien: overgave, oprechtheid, seks, schaamte, alles!” Citaten uit 25 jaar Danstheater AYA

TOELICHTING OP DE BEGROTING

De begroting is gebaseerd op het maken van één AYA-productie, één coproductie en een reprise en het spelen van 140 voorstellingen per jaar. In het aanbod variëren we de grootte van de producties. De AYA-producties worden uitgevoerd met drie tot vijf dansers en twee meereizende technici. De bezetting van de coproducties zijn aanmerkelijk groter, variërend van negen tot twaalf uitvoerenden met drie meereizende technici en een tourneebegeleider. Elke productie heeft afhankelijk van de bezetting en complexiteit zijn eigen uitkoopsom. AYA probeert zoveel mogelijk in een seizoen een grote en kleine productie tegelijkertijd aan te bieden.

In de huidige periode 2013-2016 produceert AYA om het jaar een grotezaalproductie. De begroting 2017-2020 laat ten opzichte van 2015 (concept jaarrekening) een vertekend beeld zien omdat 2015 een jaar is zonder grote zaal. Het boekjaar 2014 moet daarom betrokken worden bij de vergelijking realisatie en begroting. Omdat er in 2017-2020 elk jaar een coproductie plaatsvindt die in zowel de middenzaal als de grote zaal speelt, hebben we steeds de gemiddelden van 2013-2015 betrokken bij de begroting. De publieksinkomsten zijn daarom realistisch begroot ten opzichte van gerealiseerde cijfers.

De vergoeding coproducenten gaat aanmerkelijk omhoog ten opzichte van gerealiseerde cijfers. AYA heeft in het verleden niet op zulke schaal gecoproduceerd. Bij elke coproductie zullen de betrokken partijen uitgaan van de gezamenlijke productiebegroting en AYA factureert een groot deel van haar productiekosten aan de coproducent.

Meer voorstellingen betekent ook meer educatie-inkomsten. Die zijn licht verhoogd ten opzichte van de gerealiseerde inkomsten. Voor toelichting op sponsorinkomsten, private fondsen en donateurs verwijzen we naar de voorgaande paragraaf ‘ONDERNEMERSCHAP/ financiering en bedrijfsvoering’, evenals de toelichting op de meerjarige subsidies van het FPK en AFK. De kans is reëel dat AYA subsidie krijgt van het AFK. We zitten in het kunstenplan. De betekenis van AYA zit in het grote bereik van jongeren die aan het begin van hun culturele carrière staan. We doen veel en we gaan nog meer doen. Het laatste monitorgesprek met onze beleidsadviseur bij Kunst en Cultuur van de gemeente Amsterdam bevestigde dat AYA van waarde is voor de stad.

De salarissen en honoraria zijn gebaseerd op de CAO Theater en Dans. In de begroting is rekening gehouden met het afschaffen van de VAR. Het uitvoerend personeel is met een salaris begroot.

Het coproduceren heeft ook gevolgen voor de kostenkant. De coproducent zal zijn kosten en aandeel in de publieksinkomsten factureren. Deze posten zijn vooralsnog begroot onder activiteitenlasten materieel uitvoering. Die post laat dan ook een aanzienlijk verschil zien ten opzichte van gerealiseerde kosten.

De beheerslasten zijn nog geen 15 procent van de totale begroting. Deze lasten zijn ongeveer gelijk ten opzichte van gerealiseerde cijfers. AYA is gehuisvest in twee panden naast elkaar in Amsterdam Westpoort-Sloterdijk. We huren deze panden, die zich kenmerken als utiliteitsbouw. Studio, opslag en kantoor bevinden zich onder één dak. Voor Amsterdamse begrippen is de huur laag, nog geen 90 euro per vierkante meter per jaar. De huisvestingskosten zijn verdeeld over activiteiten en beheer al naargelang de functie die zij vervullen.